

ΣΑΝ ΝΑ ΗΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

ΕΠΕΤΕΙΟΙ: ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΟΗΕ,

ΜΕΣΟΓΕΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ ΑΚΤΩΝ.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

1648: Υπογράφεται η Συνθήκη της Βεσφαλίας, που τερματίζει τον Τριακονταετή Πόλεμο και επιφέρει αλλαγές στην ισορροπία των δυνάμεων της Ευρώπης. Με τη συνθήκη αναγνωρίζεται η ανεξαρτησία και η ουδετερότητα της Ελβετίας.

1857: Ιδρύεται το πρώτο ποδοσφαιρικό σωματείο στον κόσμο, η αγγλική Σέφιλντ (Sheffield F.C.), που σήμερα αγωνίζεται στις ερασιτεχνικές κατηγορίες του αγγλικού ποδοσφαίρου.

1909: Η Ελλάδα, επί κυβερνήσεως Κυριακούλη Μαυρομικάλη, αγοράζει το θωρηκτό Αβέρωφ, αντί 24 εκατομμυρίων δραχμών, από τα οποία τα 8 εκατομμύρια προέρχονται από κληροδότημα του Γεώργιου Αβέρωφ.

1929: Μαύρη Πέμπτη στο Χρημασπίριο της Νέας Υόρκης. Ο δείκτης Dow Jones χάνει σε μία συνεδρίαση το 12,8% της αξίας του. Μέσα στη μέρα κλείνουν 50.000 επιχειρήσεις.

1945: Τίθεται σε ισχύ ο Χάρτης των Ηνωμένων Εθνών. (Παγκόσμια Ημέρα του ΟΗΕ)

1963: Η Σουηδική Ακαδημία τιμά τον Γιώργο Σεφέρη με το Νόμπελ Λογοτεχνίας, «για το υπέροχο λυρικό ύφος του, που είναι εμπνευσμένο από ένα βαθύ αίσθημα για το ελληνικό πολιτιστικό ιδεώδες».

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

1915: Μπομπ Κέιν, αμερικανός σκιτσογράφος, δημιουργός του Μπάτμαν. (Θαν. 3/11/1998)

1946: Καίτη Χωματά, ελληνίδα τραγουδίστρια του Νέου Κύματος. (Θαν. 24/10/2010)

1966: Ρόμαν Αμπράμοβιτς, ρώσος δισεκατομμυριούχος, ιδιοκτήτης της Τσέλι.

ΘΑΝΑΤΟΙ

1944: Λουί Ρενό, γάλλος μηχανικός και βιομήχανος, από τους πρωτοπόρους της αυτοκίνησης και από τους ιδρυτές της αυτοκινητοβιομηχανίας Renault. (Γεν. 12/2/1877)

1957: Κριστιάν Ντιορ, γάλλος σχεδιαστής μόδας. (Γεν. 21/1/1905)

2005: Ρόζα Παρκς, η μαύρη μοδίστρα που αρνήθηκε να δώσει τη θέση της στο λεωφορείο σ' ένα λευκό άνδρα τη δεκαετία του '50, σηματοδοτώντας την αφετηρία της πορείας για την κατάργηση των νόμων περί φυλετικού διαχωρισμού στις ΗΠΑ. (Γεν. 4/2/1913)

Η Χρηματιστηριακή Κρίση του 1929

Το καλοκαίρι του 1929 η Αμερική ευημερούσε. Ο κόσμος δανειζόταν από τις τράπεζες για να παίξει στη Γουόλ Στρίτ. Ο δείκτης Ντόου Τζόουνς (DJIA) έφθασε στο υψηλότερο σημείο του, στις 381.17 μονάδες (3 Σεπτεμβρίου 1929). Οι χρηματιστηριακή αξία των μετοχών είχε αυξηθεί τόσο πολύ, που οι διορατικότεροι μιλούσαν για φούσκα έτοιμη να εκραγεί.

Οικονομικοί κύκλοι φοβούμενοι την κάμψη των τιμών των μετοχών άρχισαν να τις ρευστοποιούν. Στις 24 Οκτωβρίου 1929, 13 εκατομμύρια μετοχές άλλαξαν χέρια, αριθμός ρεκόρ για τα χρηματιστηριακά χρονικά (Μαύρη Πέμπτη).

Πανικός άρχισε να καταλαμβάνει τους επενδυτές και τους χρηματιστές. Οι μεγάλοι παίκτες της Γουόλ Στρίτ άρχισαν να αγοράζουν μαζικά τα καλά χαρτιά (blue chips), σε μια προσπάθεια να συγκρατήσουν την πτώση. Η τακτική αυτή είχε αποδώσει στη χρηματιστηριακή κρίση του 1907, όχι όμως και τώρα.

Το Σαββατοκύριακο που μεσολάβησε η κατάσταση δραματοποιήθηκε ακόμη περισσότερο από τον Τύπο. Τη Δευτέρα 28 Οκτωβρίου οι τιμές συνέχισαν την κατηφορική τους πορεία, με τους επενδυτές να ξεφορτώνονται τα «χαρτιά» τους, με σκοπό να αναζητήσουν πιο πρόσφορες επενδυτικές ευκαιρίες. Ο δείκτης χάνει 12% της αξίας του και 16,4 εκατομμύρια μετοχές αλλάζουν χέρια.

Την επόμενη μέρα, η Γουόλ Στρίτ καταρρέει (Μαύρη Τρίτη). Πολλές τράπεζες που είχαν τοποθετήσει τα χρήματα των πελατών τους σε μετοχές για να αποκομίσουν μεγαλύτερα κέρδη, αντιμετωπίζουν δυσεπίλυτα προβλήματα και τις επόμενες μέρες κηρύσσουν πτώχευση.

Το χρηματιστηριακό κραχ χειροτέρευσε την ήδη εύθραυστη κατάσταση της αμερικανικής οικονομίας

και συνέβαλε στη Μεγάλη Οικονομική Ύφεση της δεκαετίας του '30, που έπληξε Ευρώπη και Αμερική, με πτωχεύσεις εταιρειών, μαζική ανεργία και μεγάλη κεφαλαιοκρατική συγκέντρωση.

Η Γουόλ Στρίτ ανέκαμψε προσωρινά στις αρχές του 1930, για να κατακυλήσει ξανά το επόμενο διάστημα και ο δείκτης Ντόου Τζόουνς να φθάσει στις 41.22 μονάδες στις 8 Ιουλίου 1932, στο χαμηλότερο σημείο όλων των εποχών. Το 1931 το Κογκρέσο συγκρότησε την Επιτροπή Πεκόρα για να μελετήσει τις αιτίες της χρηματιστηριακής κρίσης και βάσει των πορισμάτων της ψήφισε το νόμο Γκλας - Σίγκαλ του 1933, με τον οποίον διαχωρίστη-

καν οι τράπεζες σε εμπορικές και επενδυτικές.

Τα επόμενα χρόνια, με βάση την εμπειρία της Γουόλ Στρίτ, τα χρηματιστήρια όλου του κόσμου πήραν μέτρα για να αποτρέψουν ένα νέο κραχ. Το κυριότερο ήταν η διακοπή των συνεδριάσεων σε περιόδους ραγδαίων μεταβολών της χρηματιστηριακής αγοράς.

Οι επιπτώσεις του Κραχ στις ΗΠΑ σε αριθμούς: 12.000.000 έμειναν άνεργοι - 12.000 έχαναν τη δουλειά τους κάθε μέρα. - 20.000 επιχειρήσεις κήρυξαν πτώχευση. - 1.616 τράπεζες πτώχευσαν. 1 στους 20 γεωργούς ξεσπιτώθηκαν. - 23.000 αυτοκτονίες σημειώθηκαν σ' ένα χρόνο, αριθμός ρεκόρ.

ΤΙ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΑΛΛΟΙ...

Ξύνοντας τον πάτο του λαϊκισμού

Της Αναστασίας Γιάμαλη

Βέβαια, «το παιδί της Παπαρρήγα, πήγαινε σε ιδιωτικό». Βέβαια, και ο Μίκης Θεοδωράκης «είναι πλούσιος». Γιατί, ο Αλαβάνος, Βέβαια...» «Πολλά λεφτά»... «Ετσι γινόμαστε κι εμείς αριστεροί... εκ του ασφαλούς...» Αυτό είναι λίγο πολύ το γνωστό λαϊκίστικο κουτοπόνηρο επιχειρηματάκι το οποίο πέρασε πλέον από τον πάτο των social media στα μεγάλα σαλόνια... των εφημερίδων και των γόνων των διευθυντών τους...

Σε άρθρο του στην Καθημερινή, ο Κωνσταντίνος Ζούλας είπε να καταπιαστεί με την επιλογή του παιδικού σταθμού που έκαναν ο Τσίπρας και η σύντροφος του. Το παρουσίασε μάλιστα και πολιτικά (όσο μπορεί). Μάλιστα, το «άρθρο-είδηση» αναπαράχθηκε και από ΤΑ ΝΕΑ στο μεγαλύτερο (ίσως) σε έκταση παραπολιτικό που έχει γραφτεί ποτέ. Πέραν του ότι είναι αστέιο να καταπιάνονται με τέτοια θέματα, και να διατυπώνουν τέτοιους «προβληματισμούς» τύπου οι οποίοι κινούνται μεταξύ Πλατείας Κεφαλαρίου και Πλατείας Κολωνακίου - εκτός κι αν όση ώρα πίνουν το εσπρεσάκι τους στο ΝταΚά-

πο καταγγέλλουν την «πλουτοκρατία» - είναι και αντιφατικό...

Οι σπασμωδικές κινήσεις τους και τα υπο-ειδησάρια που παρουσιάζουν ως άποψη και άρθρα γνώμης αν μαρτυρούν κάτι είναι τον πανικό τους. Έναν πανικό ο οποίος τους επιβάλλει να ξεπέφτουν σε επιχειρήματα, τύπου Burberry...

Διανύουμε την περίοδο που τα σχόλια για τα «αγγλικά του προέδρου του ΣΥΡΙΖΑ» μοιάζουν «ποιοτικότερα» σε σύγκριση με αυτά που διαβάζουμε σήμερα στις εφημερίδες του συστήματος. Δεν υπάρχει λόγος να επαναλάβουμε τα αυτονόητα, ότι δηλαδή, στους δημόσιους βρεφονηπιακούς σταθμούς τα παιδιά πάνε με εισοδηματικά κριτήρια άρα ούτως ή άλλως ο γιος του Τσίπρα με δεδομένη την βουλευτική αποζημίωση δεν θα γινόταν δεκτός. Άσε που φέτος η κυβέρνηση και οι ζηλωτές της θεώρησαν «αναγκαία» θυσία και την κατάργηση μεγάλου μέρους του προσωπικού των σταθμών... Τώρα για το ενδεχόμενο να έστειλε ο Τσίπρας το παιδί του στο «δημόσιο νηπιαγωγείο μέσα στη Βουλή» που έχει φτιαχτεί « με χρήματα των Ελλήνων πολιτών» - ο κ. Ζούλας ως πολιτικός συντάκτης

που είναι - θα έπρεπε να γνωρίζει ότι εκεί γίνονται δεκτά τα παιδιά των υπαλλήλων της Βουλής και όχι των Βουλευτών.

Υπάρχει όμως λόγος - ευκαιρία είναι - να απαντηθεί αυτός ο «κατινίστικος» λαϊκισμός επί της ουσίας. Η ουσία είναι ότι τόσο ο ΣΥΡΙΖΑ όσο και η Αριστερά γενικότερα - σε όλα τα μήκη και τα πλάτη της Υψηλίου - στόχο δεν έχει να επιβάλλει την ισοπέδωση προς τα κάτω αλλά την εξισορρόπηση προς τα πάνω.

Σωστός Αριστερός δεν είναι αυτός που κυκλοφορεί ρακένδυτος, ή που δεν στέλνει το παιδί του στο καλό σχολείο, αλλά αυτός που δίνει αγώνες για να μην υπάρχουν ρακένδυτοι και για να έχουν όλα τα παιδιά μια θέση σε ένα καλό σχολείο.

Αντιλαμβανόμαστε πως το αξιακό μας πλαίσιο διαφέρει. Συνολικά. Άλλωστε, οι κύριοι Ζούλας και Παπακρήστος έχουν ταχθεί με αυτούς που θεωρούν «αναγκαίο κακό» και «παράπλευρη απώλεια» μερικές χιλιάδες αμόρφωτα παιδιά...

Να έχουν βρε αδερφέ και μια ασχολία οι φιλόνηθρες κυρίες της καλής κοινωνίας...